

som vi henvise til dette Udvalg? Jeg staar nemlig saaledes, at jeg ønsker, at disse forskellige Forhold blive drøftede, og jeg er ikke overbevist om, at der ikke er flere Institutioner her paa dette Lovforslag ligesom med Hensyn til Post- og Telegrafvesenet, der kunde behandles jevnfædtes af et særskilt Udvalg. Kunde vi faae den Oplysning, at man allerede er vidt fremme med de andre Love, saa at det ikke er i aaben Begravelse vi sende Lovforslagene, saa skal jeg med Fornøielse stemme for det ærede Medlems Forslag; men man kan ogsaa forlange for Meget af de samme Medlemmer i samme Udvalg. Jeg vilde derfor sætte Pris paa, om ærede Medlemmer af Udvalget kunde give mig og Andre i lignende Stilling en Veiledning; ellers vil jeg holde mig tilbage ved Afstemningen over det stillede Forslag. Jeg er aldeles enig i, at man kan ikke stille juridiske Forpligtelser op for Rigsdagen til at behandle de og de Lovforslag; men jeg vil dog sige, at det er ønskeligt for vor politiske Ansættelse Skyld, at Rigsdagens Arbejde kommer til at gaa Haand i Haand med Administrationens, saa at vi ikke tilsidt øbelægge vort lille Samfunds Kræfter her og der til ingen Nytte. Kunde jeg derfor faae en saadan Veiledning, vilde det være mig hjært vedblivende at vise Lønningsudvalget den Tillid, som man viser det ved at stemme for det fremsatte Forslag. Ellers vil jeg holde mig passiv overfor det stillede Forslag.

Formanden (Krabbe): Det fremdragne Forhold er selvfølgelig et meget betydningsfuldt Moment, naar Beslutning skal tages om Sagens Henvisning til Lønningsudvalget; men jeg tillader mig at betvivle, at det er et Moment, der er stiftet til Forhandling her. Det er af de Momenter, hvorom hvert enkelt Medlem rettest selv maa skaffe sig fornøden Kundskab for derefter at tage sin Beslutning. Smidlertid skal jeg ikke lægge Hindringer i veien, om noget æret Medlem af Udvalget maatte finde Anledning til at give Svar paa det Fremkomne.

Høgsbro: Jeg skal, efter hvad der er yttret derom, oplyse, at Udvalget har taget det Arbejde for, som er henvist til det af Thinget, og søger med al Kraft at gjennege de modtagne Lovforslag, og jeg haaber ogsaa, at det, hvis disse Forslag blive henviste dertil, skal gjøre det Samme med dem. Men hvorvidt det vil være muligt i denne Samling at tilendebringe Arbejdet med samtlige disse Lovforslag eller selv med et enkelt af dem, er Noget, jeg paa dette Tidspunkt umulig kan dømmes om. At henvise samtlige disse Lovforslag til eet Udvalg har ogsaa tidligere været Tilfældet, saaledes i 1867—68, 1868—69, 1869—70, 1870—71. I 4 Samlinger arbejdede man med disse Lønningslove, da de forrige Gang vare til Revision. Dengang fandt man det rigtigt at

henvise dem alle til samme Udvalg. Jeg vil naturligvis ganske henstille til Thinget, hvorvidt det finder det rigtigt at gjøre det Samme nu, men fra Udvalgets Side skal der Intet blive forsømt for saavidt muligt at fremme Sagerne.

Juel: Skjøndt jeg ikke tvivler om, at ogsaa dette Udvalg vil levere loyalt og fagfast Arbejde, turde der maaske dog være nogen Grund til at henvise dette Lovforslag til et andet end det almindelige Lønningsudvalg; hvis der derfor skulde fremkomme Forslag om at henvise Sagen til et særligt Udvalg, skal jeg stemme derfor, og jeg skal sige mine Grunde dertil. Det er for det Første den, at Revisionstiden for denne Lov egentlig ikke er kommen endnu — den kommer, saaledes som det fremgaar af Lovforslagets Motiver, først til næste Aar — og dernæst den, at det er saa forskelligeartede Forhold, der her foreligge, at der jo kunde være Anledning til at tage dem under særlig Overveielse, navnlig isald den Reform, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og jeg have taget Ordet for, skal fremmes; thi en saadan Reform fremmes lettere gjennem et særligt Udvalg end igjennem Lønningsudvalget. Jeg skal altsaa, hvis der fremkommer Forslag om at nedsette et særligt Udvalg, stemme derfor, fremfor at henvise Sagen til det almindelige Lønningsudvalg.

Klein: Det forekommer mig, at det eneste Naturlige er at henvise alle disse Forslag til et og samme Udvalg. Hvis man maatte mene, at det Udvalg, der allerede er nedsat, ikke er istand til at røgte sit Hverv, er der Opfordring til at se at træffe Foranstaltninger for at bøde paa saadanne Mangler. Men det vil ikke være muligt at underkaste Lønningslovene en saadan alsidig Drøftelse, som de bør underkastes, uden ved at se Sagerne, ikke blot hver for sig, men ogsaa i deres indbyrdes Forhold. Hvis man henviser de forskellige Lønningslove til forskellige Udvalg, kan jeg ikke se rettere, end at saa maatte der være Opfordring for disse Udvalg til stadig at forhandle med hinanden. Det ene Udvalg sølte sig maaske opfordret til at vente til det andet Udvalg havde afgivet sin Betænkning og det andet Udvalg til det Første var færdigt osv. Det er dog ikke Meningen, at Embedsmændenes Lønninger er Noget, der saaledes kan fastlaas absolut; man maa tage forskellige Forhold i Betragtning, deriblandt ogsaa det, hvorledes Forholdet ordnes for andre Embedsmænd.

Berg: Jeg har saa nogenlunde naaet min Hensigt med min Udtalelse. Vi have hørt den ærede Formand for Lønningsudvalget (Høgsbro) meddele os, at dette Udvalg arbejder med al Kraft, og vi have hørt et andet æret Medlem (Klein), der staar Regjeringen meget nær og som